

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a členov senátu JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 19. júna 2012 v Bratislave, v trestnej veci **obžalovaného V. B.**, pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a iné, **o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci**, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestnú vec **obžalovaného V. B.**, sp. zn. 2 To 25/2012, **neodníma** Krajskému súdu v Trenčíne.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom z 25. októbra 2011, sp. zn. 1 T 185/2009, uznal obžalovaného V. B. za vinného v bodoch 1/ – 2/ a 5/ – 6/ z dvojnásobného pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a v bodoch 3/ a 4/ z dvojnásobného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkoch pod bodmi 1/ – 6/ tohto rozsudku.

Podľa § 44 Tr. zák. súd u obžalovaného V. B. upustil od uloženia súhrnného trestu za pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. pod bodmi 1/ – 2/ tohto rozsudku s poukazom na rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 13. septembra 2010, sp. zn. 2 T 113/2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 16. marca 2011, sp. zn. 23 To 130/2010, ktorým mu bol uložený spoločný

nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a spoločný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 (tri) roky, pretože považoval tieto tresty za dostatočné na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Za skutky pod bodmi 3/ – 6/ rozsudku bol obžalovanému V. B. podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. uložený nepodmienečný úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. mu bol uložený úhrnný a spoločný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 (šesť) rokov. Súčasne podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený výrok o vine z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ako aj výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 22. januára 2011, sp. zn. OT 7/2011, právoplatný 22. januára 2011, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 (päť) rokov.

Obžalovaný V. B. proti tomuto rozsudku podal 23. decembra 2011 odvolanie a 2. mája 2012 podal aj návrh na odňatie a prikázanie tejto veci inému krajskému súdu, resp. na jej prikázanie Krajskému súdu v Bratislave.

V návrhu uviedol, že Okresný súd Nové Mesto nad Váhom je zaujatý voči jeho osobe, pretože má dôvodné obavy z „kolegiality“ okresného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne. Domnieva sa, že tento súd bude pri rozhodovaní postupovať rovnako nespravodlivo ako prvostupňový súd.

Namietal aj neprimeranosť a nesprávnosť uloženého trestu, ako aj to, že mu nebolo umožnené konanie o dohode o vine a treste, čím došlo k viacnásobnému porušeniu zákona. Po výkone trestu sa zamestnal a vedie usporiadaný život, pričom má obavy, že by krajský súd na tieto nové skutočnosti neprihliadal. Na záver poukázal na iné rozhodnutie toho istého

okresného súdu v jeho inej trestnej veci – 1 T 185/2009, o ktorom mal dôvodné pochybnosti, a preto proti nemu podal odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí preskúmal obsah predloženého procesného spisu a zistil, že návrh obžalovaného V. B. na tzv. „delegáciu“ nie je dôvodný, pretože nebola splnená podmienka uvedená v § 23 ods. 1 Tr. por.

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne vo svojich písomných vyjadreniach (č. l. 124 – 130) uviedli, že sa necítia byť zaujatí vo veci obžalovaného V. B.. Predseda senátu JUDr. Jozef Mészáros, ktorému bola vec pridelená elektronickou podateľňou, a členovia senátu JUDr. Dušan Ecker a JUDr. Peter Tóth, navyše poznamenali, že obžalovaného nepoznajú a k jeho prejednávanej veci nemajú žiadny vzťah. Jediným zaujatým sa cíti byť sudca JUDr. Ondrej Samaš, ktorého syn je prokurátorom činným v tejto veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k návrhu obžalovaného uvádza, že tento neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti majúce vzťah k sudcom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom alebo k sudcom Krajského súdu v Trenčíne, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver o ich zaujatosti v posudzovanej trestnej veci. V návrhu je iba vo všeobecnosti konštatovaná obava obžalovaného, že v jeho veci bude druhostupňovým – odvolacím súdom rozhodnuté nespravodlivo, pretože podľa jeho názoru prvostupňový – okresný súd pri prerokovaní a rozhodovaní jeho veci postupoval v rozpore so zákonom.

Obavy obžalovaného V. B. z kolegiality, neobjektívnosti a nestrannosti pri prerokovaní a rozhodovaní jeho trestnej veci zákonnými sudcami na odvolacom súde sú preto neopodstatnené a ničím nepodložené. Námietky zaujatosti na sudcov okresného súdu boli podané až po vyhlásení rozsudku, a preto na ne už nie je možné prihliadať (§ 31 ods. 4 Tr. por.). Ďalšie skutočnosti uvádzané v návrhu budú predmetom odvolacieho konania na Krajskom súde v Trenčíne.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. **z dôležitých dôvodov** môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; **o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.**

Podľa § 23 ods. 3 Tr. por. návrh strany na odňatie a prikázanie veci nebráni vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania, ak podľa súdu návrh neobsahuje dôležitý dôvod podľa odseku 1. O návrhu strany, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktorý už bolo rozhodnuté, sa nekoná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený, v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. nezistil žiadne dôležité dôvody, ktoré by odôvodňovali odňatie trestnej veci obžalovaného V. B. Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie Krajskému súdu v Bratislave alebo inému krajskému súdu.

Navyše nie sú známe žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by zákonnému senátu Krajského súdu v Trenčíne bránili v objektívnom a nestrannom prerokovaní a rozhodnutí tejto trestnej veci, pričom doposiaľ nebol vylúčený ani jeden sudca odvolacieho súdu z prejednávania a rozhodovania veci.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. júna 2012

JUDr. Emil B d ž o ch, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Véghová